

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการบริหารงานระดับประเทศ ไม่ว่าประเทศเล็กหรือใหญ่ ลำพังเพียงรัฐบาลกลางที่มีหน้าที่ให้บริการประชาชนโดยรวม คงไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างแท้จริง และอย่างทั่วถึง ดังนั้น ประเทศที่อยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยได้มีการบริหารแบบกระจายอำนาจมากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินภารกิจของตนเอง โดยนำการปกครองท้องถิ่น (Local Government) มาใช้ทั้งนี้เพราะรูปแบบการปกครองท้องถิ่นเป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย และส่งเสริม การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้เป็นอย่างดี และนำมาสู่การแก้ไข ปัญหา รวมถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่าการปกครองท้องถิ่นสามารถใช้เป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี (โกวิท พวงงาม. 2550 : 11)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาครั้งสำคัญในปี 2535 เมื่อรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้กำหนดนโยบายด้านการปกครองท้องถิ่น โดยกำหนดให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว และช่วยกัน แก้ปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ สถาปนาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล สามารถทำนิติกรรม ได้ มีรายได้ มีอำนาจในการจัดงบประมาณ และมีความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลางตามหลักการกระจายอำนาจโดยทั่วไป (ชวงค์ ฉายะบุตร. 2539 : 145)

หน้าที่หลักขององค์การปกครองท้องถิ่น คือการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำบริการ ขึ้นพื้นฐานให้แก่ประชาชน เพราะการบริการขึ้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชนโดยตรง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ มากที่สุด จึงได้รับรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาภายในพื้นที่ได้ดีกว่าหน่วยงานของรัฐระดับ

อื่น ๆ จึงสามารถจัดบริการสาธารณสุขได้ตรงกับความต้องการของประชาชน อีกประการหนึ่ง องค์การปกครองท้องถิ่นมีผู้บริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรง จึงเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การปกครองท้องถิ่นได้ดี และประการสุดท้ายโดยการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณสุขเองได้ทำให้สามารถพึ่งตนเองได้ ไม่รบกวนช่วยเหลือจากรัฐบาลกลางเพียงอย่างเดียว การพึ่งตนเองได้เป็นสัญญาณที่ดีทำให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง(โกวิทย์ พวงงาม, 2550 : 202)

มาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการดำเนินงานให้บริการสาธารณะ กล่าวคือกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำ 9 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3. ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ 4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9. ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและเห็นควร การดำเนินงานให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น นักวิชาการด้านการปกครองท้องถิ่นของไทยคือโกวิทย์ พวงงาม (2550 : 257) ยังได้วิเคราะห์ พบว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ไม่ชัดเจนไม่คำนึงถึงฐานะการคลัง และขีดความสามารถรวมทั้งทักษะด้านเทคนิคต่างๆ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากมีรายได้และความรู้ทางเทคนิค ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชนอีกทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่รวมถึงการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ นอกจากนี้จากการศึกษาของสัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยประสิทธิผลของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับต่ำ และจากการศึกษาของ อัจฉรรรัตน์ อนุมาศ (2553 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งยังต้องมีการศึกษาการดำเนินงานต่อไปอีก และจากการศึกษาของยศวดี

จันทร์เรื่องฤทธิ์(2553 : บทคัดย่อ)ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

โดยในปีงบประมาณ 2554 เมื่อมีการนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน ในปีที่ผ่านมา มาปรับใช้ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี ว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และสามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนมากน้อยเพียงใด ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 287 วรรค 3 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2548 ข้อ30(5) กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนทราบโดยทั่วไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหรือแนวทางการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี โดยกำหนดให้ประชาชนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม และได้ศึกษาแยกเป็นหมู่บ้าน เพื่อให้สามารถนำมาเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี ตามความคิดเห็นของประชาชนแต่ละหมู่บ้าน โดยหวังว่าผลการศึกษจะสามารถ นำไปพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานโดยรวม และในแต่ละหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอ
บรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอ
บรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้านที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี
อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัด
มหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง
2. ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้าน ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความ
คิดเห็นต่อการดำเนินงานแตกต่างกัน การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี
อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้านที่อยู่
อาศัย ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหา
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และ
แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 รวม 9 ด้าน (การศึกษาครั้งนี้ นำมาศึกษา
8 ด้าน เพราะด้าน 9 เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น จึงไม่ได้นำมาศึกษา) ได้แก่
  1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
  2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ
รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
  3. ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
  4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
  5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม

อันดับของท้องถิ่น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

2.1 ประชากรในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้ง ที่อยู่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จำนวนครัวเรือนละ 1 คน รวม 1,937 คน จาก 1,937 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี. 2554 : 8)

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 332 คนโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามานะ (Yamane.1973 :727) แล้วทำการหาสัดส่วน และเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้านแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ ระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ.2555

4. ตัวแปรในการศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ หมู่บ้านที่อยู่อาศัยของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี จำนวน 13 หมู่บ้าน

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชนจำนวน 8 ด้าน ได้แก่

4.2.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ

รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

4.2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ

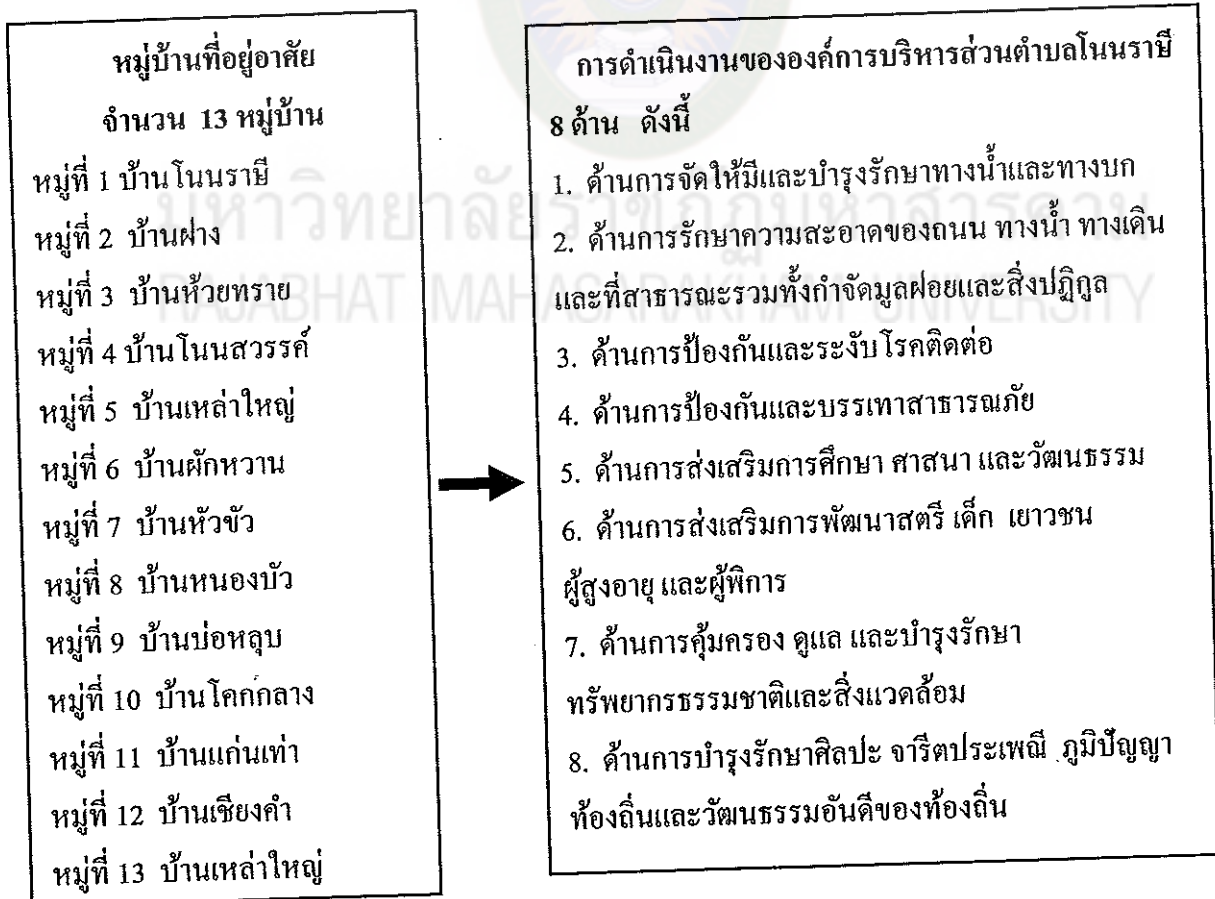
วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษา การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน ผู้ศึกษาได้สรุปกรอบแนวคิดในการศึกษา ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 ดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent variables)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

2. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือตามบทบาทของบุคคลหรือองค์การใดองค์การหนึ่ง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม 8 ด้าน ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม ถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ดังนี้ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

2.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก คือการก่อสร้างถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน การวางท่อระบายน้ำภายในหมู่บ้าน การติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึง การปรับปรุงและซ่อมแซมสะพาน การปรับปรุงถนนลูกรังระหว่างหมู่บ้าน

2.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล คือการขุดลอกแหล่งน้ำที่ต้นเงินให้มีการเก็บขยะมูลฝอยทุกวัน รวมถึงจัดให้มีที่ทิ้งขยะเหมาะสม ทำความสะอาดถนน และพื้นที่สาธารณะเป็นประจำ มีการจัดภาพนะรองรับขยะอย่างเพียงพอ รมรงค้ให้ประชาชนการรักษาความสะอาดพื้นที่สาธารณะเป็นประจำ สร้างระบบการกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ

2.3 ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ คือการจัดให้มีการพ่นยากำจัดยุงลายเป็นประจำ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า รมรงค้ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญเช่น โรคไข้เลือดออก โรคเอดส์ บริการยาสามัญประจำบ้านให้กับประชาชน ร่วมมือกับสถานีอนามัยส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คือจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดับเพลิงอย่างเพียงพอ จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และ เครื่องมือในการดับเพลิงที่ใช้

การได้จัดศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย จัดอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คือให้การสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้โรงเรียน จัดโครงการอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียน จัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญ จัดอบรมธรรมะให้กับนักเรียน สนับสนุนโรงเรียนจัดกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คือการส่งเสริมอาชีพของ กลุ่มสตรีส่งเสริมกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน สนับสนุนให้ความรู้ด้านต่างๆแก่กลุ่มเด็ก และเยาวชน สงเคราะห์ คนชราและผู้พิการ

2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ อนุรักษ์ป่าไม้และ แหล่งน้ำธรรมชาติ จัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ ในที่สาธารณะรณรงค์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม

2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น คือการจัดประเพณีตามเทศกาล ส่งเสริมการให้มีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งในทางที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย อาจเป็นผลจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของผู้นั้น ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษีต่อการดำเนินงาน 8 ด้านขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี

4. ประชาชน หมายถึง หัวหน้าครัวเรือนหรือหัวหน้าครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิเลือกตั้ง ตามหมู่บ้านที่อยู่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี

ประโยชน์การศึกษา

ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษานี้ สามารถนำเสนอต่อฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม เพื่อประกอบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป